

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Leahu Oleg XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.03.2019 – 27.06.2019;

Instanța de apel: 18.07.2019 – 06.11.2019;

Instanța de recurs: 19.02.2020 – 20.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hâncești, sediul Central, din 27 iunie 2019, Leahu Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 650 u.c., ceea ce constituie 32.500 lei.

Cheltuielile judiciare suportate pentru întocmirea raportului de constatare în mărimea solicitată de acuzatorul de stat au fost trecute în contul statului.

S-a respins ca neîntemeiată plângerea depusă de Cojocari Constantin în ordinea art. 313 Cod de procedură penală împotriva acțiunilor organului de urmărire penală și procurorului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul în perioada cuprinsă între lunile iunie și decembrie ale anului 2016, urmărind scopul încadrării în câmpul muncii în Republica Federală Germană, nefiind în posibilitatea legală de a se angaja oficial la muncă în această țară din motivul că nu avea statut de rezident al acestei țări sau al unui alt stat membru al Comunității Europene, fără a urma calea legală de obținere și eliberare a unui asemenea document, a decis să intre în posesia unei cărți de identitate românești false, conștientizând faptul că un astfel de document oficial falsificat, reprezintă un act de stare civilă, dar mai corect - un înscris autentic de stat, prin care se confirmă faptele și evenimentele ce influențează apariția, modificarea sau încetarea drepturilor și obligațiilor titularului și se caracterizează statutul de drept al acestora, care-i oferea titularului dreptul de a se identifica ca cetățean al României, de a obține alte acte de identitate românești, de a-

și proteja drepturile patrimoniale și personal nepatrimoniale ale sale, prin posesie și folosință, atât pe teritoriul României, cât și în întregul spațiu comunitar.

Urmărind cu consecvență scopul realizării intențiilor sale criminale, în perioada de timp supranumită, într-un loc nestabil, Leahu Oleg a contactat alte persoane, a căror identitate încă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, cărora, punându-le la dispoziție o fotografie digitală personală, precum și informațiile despre datele sale de identitate, le-a propus să-i facă rost de o carte de identitate românească contrafăcută, pe care să o dețină și să o folosească în vederea exercitării drepturilor și exonerării de obligații de care beneficiază cetățenii țărilor membre ale Uniunii Europene. În așa fel, Leahu Oleg a participat nemijlocit la confecționarea, după care a intrat în posesia efectivă a cărții de identitate a României cu seria XXXXX, cu termenul de valabilitate 30.09.2016 - 07.04.2026, pretinsă a fi eliberată pe numele lui Leahu Oleg de către autoritățile de resort ale României, blanchetă de documente care potrivit concluziilor din Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 17 din 25.01.2019 nu corespunde după metoda de confecționare cu blancheta autentică a cărții de identitate a României. Ulterior, conștientizând faptul că deține un document oficial falsificat, reprezentând un act de stare civilă, cu valabilitatea atât pe teritoriul, cât și în afara teritoriului R. Moldova, Leahu Oleg a deținut la dânsul blancheta cărții de identitate românească cu seria XXXXX, cu termenul de valabilitate 30.09.2016 - 07.04.2026, pretinsă a fi eliberată pe numele lui Oleg Leahu de către autoritățile de resort ale României până la 15.01.2019, orele 15:20, când în timp ce s-a prezentat la punctul de Trecere a Frontierei de Stat „Leușeni 2” direcția „ieșire”, situat în s. Leușeni, r-nul Hâncești, a scos din portmoneul personal această blanchetă de document și a transmis-o benevol, colaboratorilor poliției de frontieră în cadrul controlului de frontieră al persoanelor, mijloacelor de transport și documentelor.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal în art. 361 alin. (1) Cod Penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond și-a întemeiat sentința pe probe care potrivit imperativelor art. 251 alin. (1) Cod procedură penală sunt lovite de nulitate;

- instanța de judecată nu s-a expus asupra faptului: că ambele procese-verbale (*f.d. 6*) și (*f.d. 7*) au fost efectuate de o persoană care nu a fost împuternicită procesual, fiind întocmite de un coleg de al lui Popușoi Ion, de Damian Sergiu;

- în procesele-verbale (*f.d. 6*) și (*f.d. 7*) numele persoanei care le-a întocmit nu corespunde cu numele persoanei indicate în procesele-verbale, că lipsește semnătura lui Popușoi Ion, din numele căruia Damian Sergiu a întocmit aceste procese-verbale și semnătura participantului Melnic Andrei, fiind indicat doar numele acestora;

- potrivit proceselor-verbale (*f.d. 6*) și (*f.d. 7*) ambele acțiuni reiese că ar fi fost efectuate la aceiași oră sau ora în care au fost efectuate actele respective a fost falsificată;

- declarațiile lui Leahu Oleg consemnate în procesul-verbal din 15.01.2019 (*f.d. 7*) au fost obținute prin încălcarea dreptului la apărare a bănuitului;

- instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei;

- inculpatul în ședința de judecată, precum și la faza urmăririi penale a negat că, el, ar fi contactat alte persoane, neidentificate, cărora le-ar fi pus la dispoziție o fotografie digitală personală, precum și informațiile despre datele sale de identitate și le-ar fi propus să-i facă rost de o carte de identitate românească. Mai mult ca atât, acesta la faza de urmărire penală a comunicat că cartea de identitate românească, a confecționat-o personal făcând mărturii în acest sens, descriind cu lux de amănunte când, unde, modul și în ce circumstanțe a confecționat documentul respectiv.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, apelul avocatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal s-a dovedit prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii.

În cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal.

Instanța de apel a reținut că inculpatul în cadrul examinării cauzei penale a înaintat mai multe versiuni de apărare, or, acesta inițial la data de 15.01.2019 a declarat că buletinul de identitate de tip românesc i-a fost perfectat în Republica Moldova de persoane necunoscute și a achitat pentru aceasta suma de 280 Euro, ulterior fiind audiat în calitate de bănuit a menționat că el singur și-a perfectat buletinul românesc în timpul când se afla la muncă în Germania, după ce a efectuat o lucrare la o tipografie din regiunea or. Colditz, iar potrivit procesului-verbal de audiere a lui Leahu Oleg în calitate de învinuit la 21.03.2019, acesta a concretizat că susține declarațiile date anterior, concretizând că el a confecționat blancheta cărții de identitate a României pe numele său de unul singur când se afla în Germania.

În acest sens, avându-se în vedere faptul că inculpatul a dat pe parcursul procesului-penal declarații contradictorii, instanța de apel atestă că este evidentă încercarea părții apărării de a crea o situație juridică mai favorabilă, de vreme ce de la faza urmăririi penale, avocatul Constantin Cojocari a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod Penal.

Cu referire la argumentele avocatului precum că instanța de fond nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către partea apărării referitor la declararea nulității procesului-verbal privind actele de constatare din 15.01.2019 și procesului-verbal privind actele de constatare din 15.01.2019 (f.d.6-7), instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, instanța de fond a analizat această solicitare a părții apărării, a respins-o ca nefondată, iar instanța de apel susține pe deplin concluziile instanței de fond în acest sens.

Din procesul-verbal privind actele de constatare din 15.01.2019 și procesul-verbal privind actele de constatare din 15.01.2019 (f.d. 6-7) s-a reținut că acestea nu sunt contrasemnate de reprezentantul organului de constatare care le-a întocmit la data de 15.01.2019, fiind aplicate pe ele doar semnăturile lui Leahu Oleg, însă instanța de fond

examinând în detaliu actele pre-citate, inclusiv circumstanțele descrise în ele, cu toate că la faza urmăririi penale, apărătorul a solicitat declararea nulității acestora (*f.d. 6, 7*) sau din actele date este evident că ele nu sunt semnate de reprezentanții organului de constatare, având la bază explicația martorului Popușoi Ion, a conchis că omisiunile date nu sunt suficiente pentru a fi declarate nule.

Din materialele probatorii administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a stabilit că vina inculpatului în comiterea infracțiunii este confirmată și prin declarațiile martorului Melnic Andrei care a relatat că în timp ce se afla la serviciu la linia de control, s-a prezentat Leahu Oleg, iar în urma unor discuții cu acesta a observat că acesta retrăia după ce i-a cerut ca să prezinte tot ce are în portmoneu. A mai comunicat că de către Leahu Oleg i-a fost prezentat un buletin de identitate pe numele său de tip românesc. În urma verificării acestuia mai minuțios, inclusiv cu mijloace speciale, au apărut suspiciuni că actul examinat ca fiind fals, fapt pentru ce a sesizat superiorii.

Totodată, vinovăția lui Leahu Oleg a fost probată inclusiv prin declarațiile martorului Popușoi Ion care a relatat instanței că în timp ce se afla în serviciu, de către inspectorul Melnic Andrei a fost înștiințat despre existența unui cetățean care în timpul aflării pe direcția ieșire din țară, deține acte cu semne de falsificare. După ce i-a fost prezentat actul care s-a dovedit a fi carte de identitate Românească, urmare a examinării acesteia cu lupa, a observat că culorile erau diferite, iar sub razele ultraviolete erau mai luminescente decât originalul. Astfel, a fost documentat Leahu Oleg, ultimul în mod benevol a depus declarații la caz privind modul de dobândire a buletinului de identitate dat.

Instanța de apel a stabilit în baza probelor care au fost apreciate supra prezența în acțiunile inculpatului a calificativului agravant prevăzut la lit. b), alin. (2) art. 361 Cod Penal „*săvârșite de două sau mai multe persoane*”, or, din materialele probatoriului administrat rezultă în mod clar că inculpatul a cunoscut încă din momentul când nu s-a prezentat la organele oficiale, că i se va elibera un document fals, ilegal, care nu emană de la autoritățile abilitate și care îi conferea dreptul de a călători.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a mai reținut că la data de 17.04.2019 avocatul Cojocari Constantin a înregistrat o cerere asupra acțiunilor organului de urmărire penală și a procurorului în baza art. 313 Cod de procedură penală privind anularea ordonanței procurorului r-nul Hâncești din 22.03.2019, prin care au fost respinse cererile avocatului Cojocari Constantin depusă în interesul lui Leahu Oleg. Examinarea cererilor și plângerilor adresate anterior procurorului r-nul Hâncești până și după expedierea cauzei penale în instanța de judecată. A fost considerată neîntemeiată și declararea nulității proceselor-verbale privind actele de constatare din 15.01.2019.

Prin sentință, instanța de fond a respins ca neîntemeiată plângerea avocatului în ordinea art. 313 Cod de procedură penală împotriva acțiunilor organului de urmărire penală și procurorului.

Instanța de fond verificând cererea din 17.04.2019, audiind opinia participanților la proces, inclusiv având la bază materialele cauzei penale examinate în ansamblu cu cele expuse și anexate la plângerea apărării, a conchis că *omisiunile din procesele-verbale anexate la cauza penală (f.d. 6-7) nu sunt suficiente pentru a fi declarate nule.*

La caz, instanța de fond a constatat admisibilitatea probelor propuse spre cercetare de către partea acuzării, acestea fiind în corespundere cu legea procesuală penală, iar argumentele avocatului aduse în vederea descalificării mijloacelor probatorii nu au suficient suport juridic menit să afecteze baza actului definitiv de condamnare - la caz - sentința de condamnare.

La fel, instanța de judecată a respins ca fiind neîntemeiată cerința privind anularea ordonanței procurorului Vasile Disculțu din 22.03.2019.

Cu referire la prevederile art. 227, 229 Cod procedură penală, instanța de apel a atestat că cheltuielile de judecată suportate pentru întocmirea raportului de constatare sunt susceptibile de a fi încasate din contul inculpatului, însă, ținând cont de faptul că acuzatorul de stat nu a contestat cu apel sentința instanței de fond, instanța de apel este în imposibilitate de a agrava situația inculpatului în propria cale de atac.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cojocari Constantin în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 8, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să fie recalificate din prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în art. 361 alin. (1) Cod penal, pe motiv că probele administrate, în ansamblu lor confirmă vinovăția inculpatului doar în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 2 ani și 1 lună.

În motivare recurentul a indicat următoarele:

- instanțele de fond și de apel nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate;
- prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, iar soluția adoptată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază hotărârea, motivarea soluției contrazicând dispozitivului hotărârii, acesta fiind expus neclar;

- potrivit art. 394- 395 și 414 Cod de procedură penală, instanțele au obligația să stabilească la ce dată, în ce loc și cui Leahu Oleg i-ar fi propus să-i confecționeze cartea de identitate a României;

- în cadrul cercetării judecătorești instanța nu a stabilit și nu a precizat careva probe concludente și pertinente, martori, ce ar confirma că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în complicitate cu alte persoane, deoarece probele la care instanțele de judecată fac trimitere demonstrează doar că Leahu Oleg a deținut la el cartea de identitate falsă;

- procesele-verbale privind actele de constatare din 15.01.2019, au fost falsificate la faza de urmărire penală, fiind întocmite prin încălcarea gravă a normelor procesuale penale și nu pot fi înlăturate în nici un mod decât prin anularea lor;

- niciunul din martorii nu au confirmat că fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane;

- a fost încălcat dreptul la apărare a inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Autorul recursului critică aprecierea probelor administrate de instanțele judecătorești, considerându-le ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei sale convingeri formate în urma examinării tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că avocatul, declarând recurs în favoarea inculpatului, a invocat ca temei pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală fără a oferi careva motivare în acest sens, însă din conținutul acestuia reiese că autorul critică soluția instanței de apel, pe motiv că acțiunile inculpatului au fost încadrate în opinia sa greșit în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, eroare care de fapt se prevede în pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De asemenea este invocat și pct. 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, nu se regăsește în recurs.*

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel pentru a repara erorile de drept invocate.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul lărgit conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și

obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din materialele cauzei date nu rezultă încălcări grave ale drepturilor persoanei ori faptul, că această cauză reprezintă interes deosebit pentru jurisprudență.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

La aplicarea pedepsei instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea celui vinovat, de rolul său la săvârșirea infracțiunii, de faptul că este o infracțiune ușoară, precum și de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Temeiuri de a pune la îndoială aceste concluzii Colegiul penal nu are.

În ce privesc criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 6 al prezentei decizii, prin care susține că inculpatul nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și solicită recalificarea acțiunilor lui în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4-5, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

În acest sens și jurisprudența constantă a Curții Europene, statuează cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare

foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

În această ordine de idei se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurenți, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu s-a dovedit indubitabil prin probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate.

Astfel, în opinia Colegiului, criticele recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor lui Leahu Oleg în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu sunt incidente în cazul supus judecării.

Totodată, se reține că simpla invocare de către recurent a faptului că acțiunile au fost încadrate greșit, nu poate servi ca temei de casarea a unei hotărâri judecătorești, ci aceasta trebuie să fie urmată de o motivare corespunzătoare, specificând-se din care motive faptele inculpatului nu pot fi calificate în baza articolului incriminat, or, la etapa recursului ordinar, instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci controlează doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de fond sau după caz de instanța de apel. Acest control se efectuează numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, ceea ce s-a și efectuat, astfel încât erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată. Instanța de apel a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată și luând în considerație că criticele din recursul declarat de avocat în numele inculpatului, sunt neîntemeiate, se impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Leahu Oleg XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion